

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/8/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110011101
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8110011101.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. apríla 2014, v trestnej veci proti obžalovaného G. N., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/99/2010 zo dňa 16.12.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného G. N..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/99/2010 zo dňa 16.12.2013 bol obžalovaný G. N. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na ust. §138 písm. i/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

spolu s odsúdenými Z. Z., Z. U., Z. U. a doteraz nestotožnenými osobami vystupujúcimi pod menami N. a J. ako členovia organizovanej skupiny po vzájomnom rozdelení úloh najneskôr od roku 2007 až do 19.9.2008 zabezpečovali dovoz, prevoz, úschovu a ďalšiu distribúciu omamnej látky heroínu zaradenej podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch do I. skupiny omamných látok takým spôsobom, že na území Y. bol heroín uschovaný v športovej obuvi a takto bol prevezený do K. republiky a od mája 2008 na územie N. republiky do mesta Y., resp. L., kde tento prevzali ods. Z. a U., a to v K. republike od osôb vystupujúcich pod menami N. a J. a na území N. republiky od pracovníkov špedičnej firmy, pričom spolu prebrali heroín najmenej v šiestich prípadoch s tým, že množstvo jednej zásielky bolo približne 20 kg heroínu. Následne podľa pokynov ods. Z. Z. ods. Z. U. postupne vyviezol heroín do K., I. a Y., kde tovar prebrali určení odberatelia, pričom najmenej v troch prípadoch prechodne uskladňovali heroín v penzióne U. v N. N. č. X, kde bola dňa 19.9.2008 zaistená časť heroínu v množstve 10 kg s priemernou koncentráciou 67,3 % hmotnostných heroínu, z ktorého by bolo možné vyrobiť 336 500 až 673 000 obvykle jednorazových dávok v hodnote najmenej 3.350.926,11 €, pričom heroín v Y., plnenie do športovej obuvi, prevoz do K., resp. na N. a ďalšiu distribúciu zabezpečovali obž. G. N. spolu s Z. U., N. a J., ktorí dávali ďalšie pokyny ods. Z. Z. a tento pokyny ďalej odovzdával ods. Z. U..

Za to bol obžalovanému G. N. uložený podľa § 172 ods. 4 Tr. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona pri neexistencii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností trest odňatia slobody vo výmere 22 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný G. N. do výroku o vine a treste, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Zastáva názor, že okresný súd sa neriadil dôsledne základnými zásadami trestného konania popísanými v ust. § 2 ods. 4, ods. 10 a ods. 12 Tr. poriadku. Súčasne rozoberá a poukazuje na zásadu prezumpcie neviny, kedy v prípade, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktorú nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, je potrebné rozhodnúť v prospech obvineného. Okresný súd mal vykonať konfrontáciu medzi svedkami Z. Z. a Z. U. v zmysle § 125 Tr. por. Súd nemohol prečítať výpovede ods. U., ktorý na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, keďže tento je v súčasnej dobe v pozícii svedka. V prípade uznania viny u obž. G. N. len na základe jedinej výpovede spoluodsúdeného Z. Z., táto výpoveď musí byť nepochybná, resp. pochybnosti nevzbudzujúca a musí byť preverená vo vzťahu k iným dôkazom. Zo samotnej výpovede ods. Z. vyplýva, že žiadny iný dôkaz o vine obž. N. neexistuje. Poukazuje aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu ako aj Ústavného súdu SR vo vzťahu k výpovedi chráneného svedka. Súd sa pri hodnotení dôkazov dôsledne neriadil ust. § 2 ods. 12 Tr. por. Ods. Z. označil za organizátora tejto trestnej činnosti G. N. až s odstupom jedného roka od začatia trestného stíhania z dôvodu obavy o svoju bezpečnosť ako aj členov svojej rodiny. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa rozhodol vypovedať z dôvodu, že v minulosti pociťoval krivdu, poníženie a pocit menejcennosti zo strany obžalovaného. Prokuratúra s ním nechcela uzavrieť dohodu o vine a treste, a keďže ods. Z. nemal čo ponúknuť, rozhodol sa vypovedať proti obžalovanému z dôvodu uloženia miernejšieho trestu. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že jeho výpoveď nepotvrzuje žiadny iný dôkaz. Aj keby sa vychádzalo z výpovede ods. Z., nie je možné dospieť k záveru, akú konkrétnu úlohu mal mať v tomto prípade obž. N.. Tzv. zastrešovanie je všeobecný pojem a nie je konkretizovaný v konkrétnom konaní, ktoré by malo spočívať v dovoze, vývoze, prechovávaní omamnej látky, prípadne zabezpečení dovozu a podobne. Obž. G. N. po zadržaní ods. Z. a U. neopustil územie Slovenskej republiky, bol doma, ba dokonca vyvíjal maximálnu aktivitu, aby sa táto trestná činnosť nespájala s jeho menom. Je zrejmé, že výpoveď Z. mala za následok zmiernenie jeho trestu i keď jeho predstava o treste bola odlišná, nakoľko podal dovolanie na Najvyšší súd SR. Je zákonnou podmienkou, že odsúdenie páchatel'a je podložené relevantnými dôkazmi, ktoré sú nepochybné, jednoznačné a nevzbudzujúce akékoľvek pochybnosti. Upozorňuje aj na tú skutočnosť, že ods. Z. je zaradený do programu na ochranu svedkov. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v plnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. ho spod obžaloby oslobodiť v celom rozsahu.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie nie je nedôvodné.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonané dokazovanie týkajúce sa skutku, ktorý bol posúdený vo vzťahu k obžalovanému G. N. ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. i/ Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy v celom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne, s nimi sa stotožnil, a keďže prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd, z dôvodu neopakovania tých istých skutočností a okolností, na toto rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu odkazuje.

Krajský súd konštatuje, že prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcom podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný G. N. spáchal skutok, ktorý mu bol obžalobou kladený za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj odvolacieho súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 Trestného

poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či, ako a k akému skutku došlo. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Aj podľa názoru krajského súdu, ako to už bolo konštatované v predchádzajúcom rozhodnutí, výrok o vine obžalovaného bol ustálený predovšetkým na základe výpovede odsúdeného Z. Z., ktorý uviedol, akým spôsobom došlo k jeho zoznámeniu s osobami, ktoré mu ponúkli spoluprácu ohľadne drog a následnej spolupráci s týmito osobami a ods. Z. U. pri prevážaní heroínu. Uvedenú trestnú činnosť obžalovaný G. N. s ods. Z. a U. páchali ako členovia organizovanej skupiny, a to tým spôsobom, že ods. Z. a U. s doposiaľ nestotožnenými osobami pašovali heroín z územia Y. a to najprv do K., kde tento heroín vyberali z umelohmotných šľapiek a následne vyvážali do I. a neskôr dovážali heroín, ktorý bol taktiež ukrytý v umelohmotných šľapkách, priamo na územie N. republiky, kde tento tovar preberal od špedičných firiem ods. Z. U.. Následne ho previezol do N. N. do penziónu U., kde spoločne s ods. Z. Z. heroín vybrali zo šľapiek, rozdelili ho a v určenom množstve ho vyviezli v dvoch prípadoch do K. a jedenkrát do Y. a I.. Je síce potrebné uviesť, že obž. G. N. sa osobne nezúčastňoval na samotnom dovoze a vývoze heroínu, musel mať však o ňom vedomosť, čo vyplýva aj z jeho osobnej kontroly omamnej látky v penzióne U. O.. Krajský súd zastáva názor, aj vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného, že prechovávanie omamnej látky po akúkoľvek dobu nastalo u obž. N. tým, že ju mal v tzv. „tranzite“ a dočasne uloženú v predajni „K.“, ktorá sa nachádzala v objekte penziónu U. O., kde si ju aj prišiel, tak ako to uviedol ods. Z. Z., skontrolovať a spoločne s ním balíčky heroínu prepočítaval, pretože určité množstvo omamnej látky chýbalo, pričom sa vyhrážal, že jeho okrádať nikto nebude a že ods. Z. zastrelí ako sviňu a zožerú ho chrobáky. V danom prípade sa prechovávanie uskutočňovalo za súčinnosti ďalšej osoby, teda ods. Z. Z.. Trestnoprávny postih podľa § 172 Trestného zákona prichádzal do úvahy tak u páchatel'a, ktorý si nechal omamnú látku prechovávať, ako aj toho, kto také prechovávanie realizoval. Konanie oboch páchatel'ov tu spája spoločný zámer a vykazuje znaky spoločného konania, ktorým je charakterizované spolupáchatel'stvo podľa § 20 Trestného zákona. Je preto nevyhnutné, aby sa prechovávanie uskutočnilo aj aktívnym konaním toho páchatel'a, ktorý má prechovávanie zabezpečiť alebo aby k takej súčinnosti došlo aspoň konkludentne. Obž. G. N. si teda nechal omamnú látku prechovávať a práve kontrolou heroínu po tom, ako sa začal strácať, aktívnym spôsobom preukázal vedomosť o mieste uloženia heroínu a realizoval svoje dominantné postavenie v článkoch organizovanej skupiny. Vo vzťahu k ďalším svedkom, výpovede ktorých sú podrobne rozvedené v napadnutom rozsudku a to vypočuté osoby zo špedičnej firmy, pracovníkov penziónu, tieto len dokresľujú celkovú dôkaznú situáciu v tomto prípade. Taktiež zaistený heroín v množstve 10 kg v penzióne U., nájdené ohorené zvyšky šľapiek na spálenisku, kde sa šľapiek, v ktorých bol heroín, zbavoval ods. Z. U., ako aj ďalšie listinné a vecné dôkazy nachádzajúce sa vo vyšetrovacom spise, potvrdzujú skutočnosti uvádzané svedkami.

Takto uvádzané skutočnosti potom tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré sú v príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti a je z nich možné vyvodiť jediný záver o vine obžalovaného.

Na základe zhora uvedeného preto dospel krajský súd k záveru o vine obžalovaného a to na podklade usvedčujúcej výpovede Z. Z.. Možno síce konštatovať, že teraz uskutočnená výpoveď tohto svedka nie je až tak detailná ako v predchádzajúcich fázach trestného konania, čo je prirodzené, keďže k páchaniu trestnej činnosti dochádzalo v priebehu roku 2007 až do 19.9.2008, pričom svedok o uvádzaných skutočnostiach a okolnostiach trestnej činnosti opätovne vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 7.11.2013, teda viac ako 5 rokov od spáchania skutku. Svedok Z. Z. však jednoznačne zotrval na tom, že obž. G. N. si prišiel, po tom ako sa začali strácať drogy, skontrolovať zásielku a spoločne prepočítavali balíčky s heroínom.

Súd prvého stupňa konanie obžalovaného G. N. po právnej stránke posúdil ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na ust. §138 písm. i/ Tr. zákona. Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku však zistil, že aj napriek správnej právnej vete vo vzťahu k skutku, táto nenašla svoje celé odzrkadlenie v právnej kvalifikácii konania obžalovaného, ktorý neoprávnene doviezol, vyviezol, prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku, taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou a vo veľkom rozsahu, čomu zodpovedá právna kvalifikácia podľa § 172 ods. 1 písm. b/, d/, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona, teda aj podľa písm. d/ ods. 1 tohto trestného činu, pretože práve uskladnenie

heroínu v penzióne U., ktorý si prišiel obž. G. N. skontrolovať, napĺňa pojem prechovávanie omamnej látky po akúkoľvek dobu. Odvolací súd skúmal, či v danom prípade nie je naplnený dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, avšak rešpektujúc § 371 ods. 4 Tr. por. má tiež za to, že zistené porušenie zásadne neovplyvnilo postavenie obžalovaného, pretože pri správnej právnej kvalifikácii by obžalovanému hrozil rovnaký druh trestu a v rovnakej trestnej sadzbe, z akej vychádzal okresný súd a z dôvodu stability súdnych rozhodnutí nenaprával uvedené pochybenie.

Odvolací súd pri preskúmaní druhu trestu, jeho výmery a zaradenia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody u obž. G. N. sa stotožnil s argumentáciou a odôvodnením uvedenom v rozsudku súdu prvého stupňa a z dôvodu neopakovania tam uvedených okolností a skutočností v celom rozsahu naň odkazuje. Má za to, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 22 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zodpovedá postaveniu obžalovaného v článkoch organizovanej skupiny, rozsahu a mimoriadnej závažnosti drogovej trestnej činnosti, ktorá patrí medzi najnebezpečnejšie druhy trestnej činnosti a z ktorej plynú aj najväčšie finančné zisky, čo umožňuje takýmto osobám páchať trestnú činnosť sofistikovaným spôsobom pri použití aj najmodernejšej techniky a vybavenia, ako aj zasadať pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Tr. zákona, pričom spĺňa všetky kritéria individuálnej a generálnej prevencie. Krajský súd súčasne odkazuje aj na dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí ohľadne neuloženia obligatórneho ochranného dohľadu obžalovanému.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného, ktorý poukazoval najmä na to, že jediným usvedčujúcim dôkazom je výpoveď ods. Z. Z., ktorú poskytol orgánom činným v trestnom konaní až po vyše roku po svojom zadržení a táto mohla byť motivovaná práve použitím § 39 ods. 2 písm. e/ Tr. zákona, krajský súd konštatuje, že ods. Z. už pri svojej prvej výpovedi v prípravnom konaní dňa 24.9.2008 uvádzal, že na predmetnej trestnej činnosti sa mali podieľať viaceré osoby, avšak ich totožnosť nechcel prezradiť zo súkromných dôvodov a kvôli bezpečnosti jeho rodiny. Následne pri ďalšej výpovedi dňa 29.9.2008 uvádzal, že sa jedná o dvoch Y., ktorý žijú v K., mená neuviedol z dôvodu bezpečnosti svojej rodiny. Pri výsluchu dňa 18.5.2009 obžalovaný požiadal aj prostredníctvom svojho obhajcu o zaradenie do programu na ochranu svedkov spolu s rodinou. Z uvedeného je teda zrejmé, že odsúdený Z. Z. už pri svojom prvom výsluchu uvádzal, že na trestnej činnosti sa majú podieľať aj ďalšie osoby, avšak z obavy o bezpečnosť seba a svojej rodiny nechcel konkretizovať mená týchto osôb. Aj z tohto dôvodu má súd za to, že skutočnosti uvádzané ods. Z. týkajúce sa vyjadrenia obž. G. N. o likvidácii sú takého charakteru, ktoré mohli u neho vzbudiť dôvod obavy nielen o svoj život, ale aj život blízkych osôb a z tohto dôvodu ods. Z. v počiatočných štádiách trestného konania neuvádzal všetky osoby, ktoré sa mali podieľať na manipulácii s omamnými látkami. V priebehu celého trestného konania nebol produkovaný ani jeden dôkaz svedčiaci o nedôveryhodnosti osoby ods. Z. alebo nehodnovnosti jeho výpovede, alebo žeby jeho výpoveď bola motivovaná uložením miernejšieho trestu. Je potrebné si uvedomiť, že v prípadoch drogovej trestnej činnosti sa jedná o vysokoziskovú činnosť, pri ktorej členovia skupiny disponujú nielen veľkými finančnými čiastkami, ale častokrát aj nelegálne držanými zbraňami v snahe utajiť svoju činnosť a to aj za cenu prípadnej likvidácie niektorého z jej členov. Taktiež je celkom bežné, že v rámci hierarchickej štruktúry organizovanej skupiny nižšie postavení členovia nepoznajú všetkých nad nimi vyššie postavených členov a to z dôvodu, aby v prípade odhalenia nižšieho člena nedochádzalo k prezradeniu vyššie postavených členov skupiny. Je preto náležité sa domnievať, že o postavení obžalovaného nevedel ods. U., ktorý sa len zaoberal dovozom šľapiek, z ktorých bol vybraný heroín a jeho následným odvozom na miesto určenia, pretože pokyny v uvedenom smere mu dával ods. Z.. Ak by nedošlo k strácaniu sa heroínu, nemal dôvod obžalovaný zasahovať a kontrolovať zistenú stratu zo zásielok. Hodnota heroínu (1,7 kg) zaistená u ods. U. ale bola v cene najmenej 531.467,42 €. Je teda zrejmé, že sa nejednalo o nejaké zanedbateľné straty, a preto bol nútený obžalovaný svojou osobnou účasťou a kontrolou množstva heroínu zviditeľniť svoje postavenie v organizovanej skupine. Vo vzťahu k prípadnej konfrontácii medzi ods. Z. a U. je potrebné uviesť, že ods. U. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo v zmysle § 130 ods. 2 Tr. poriadku a odmietol vypovedať. Keďže konfrontácia je osobitný spôsob výsluchu, na uvedené sa vzťahuje aj právo odoprieť vypovedať podľa § 130 Tr. poriadku. Taktiež v zmysle § 125 ods. 3 Tr. por. nie je možné vykonať konfrontáciu u chráneného svedka a aj preto nebolo nevyhovené zo strany krajského súdu návrhu obhajoby na opätovný výsluch ods. U.. K odvolacej námietke ohľadne čítania predchádzajúcich výsluchov ods. U., krajský súd konštatuje, že už v predchádzajúcom konaní bol ods. U. právoplatne uznaný za vinného, a to aj na základe jeho vlastných výpovedí, pričom došlo k ustáleniu skutkových okolností, o ktorých nie sú pochybnosti, pričom prečítané výpovede v žiadnom smere neusvedčujú obž. N. z trestnej činnosti. Odvolací súd sa nestotožnil ani

s argumentáciou obhajcu vo vzťahu k zásade prezumpcie neviny a v ostatnom odkazuje na vyššie rozvedené úvahy, ktorými sa riadil pri preskúmaní napadnutého rozsudku.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovaného G. N. vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.